

Kind van het Drentse land

Het kind in mij is verdwenen.

Toch schuilt er nog ergens, dat kind van het Drentse platteland.

We speelden in de bossen, op de heide en rond de sloten.

Het landschap was charmant.

We plukten krenten en zochten hazelnoten.

Het was nog rustig op straat en wij schaatsten op de vennen.

Rozenbottels, bramen en tamme kastanjes.

De schapen op de heide waar we als waren we honden achteraan gingen rennen.

Met opa brem zoeken en in de tuin een appel- en kersenboom en een ribes.

Het mooiste was altijd zomers op de Brink.

Een varken aan het spit waar het vet van af droop.

Oude beroepen van lang vervlogen tijden, een koe en haar pink.

Als ik terugdenk aan vroeger is het net of ik weer op het Drentse platteland loop.